

NVB reactie op het conceptwetsvoorstel verwijzingsportaal bankgegevens

De Nederlandse Vereniging van Banken (NVB) heeft met aandacht kennisgenomen van het conceptwetsvoorstel verwijzingsportaal bankgegevens, met bijbehorende concepten van de memorie van toelichting en van het ontwerpbesluit verwijzingsportaal bankgegevens. Het verwijzingsportaal bankgegevens (hierna verwijzingsportaal) beoogt het vorderen en opvragen van identificerende gegevens te automatiseren en daarmee efficiënter te laten verlopen. Zoals verwoordt in de Memorie van Toelichting (MvT) kan dit bijdragen aan een effectievere uitvoering van de aanpak en bestrijding van witwassen en terrorismefinanciering, alsmede de daaraan ten grondslag liggende delicten zoals corruptie en fiscale misdrijven waaronder belastingontduiking en –fraude.

In dit kader werken de NVB, banken, het Ministerie van Justitie en Veiligheid (hierna Ministerie), politie en het Openbaar Ministerie al langere tijd samen om te komen tot een verwijzingsportaal bankgegevens. De NVB hecht er waarde aan om een aantal van de onderwerpen die zijn besproken met het Ministerie in deze reactie nogmaals te duiden, aangezien er naast voordelen ook risico's verbonden zijn aan zo'n verwijzingsportaal. Het gaat daarbij vooral om de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van klanten van de banken, het bewaken van proportionaliteit en subsidiariteit voor de verwerking van de gegevens van klanten en het voorkomen van te hoge kosten voor de deelnemers aan het verwijzingsportaal.

De NVB maakt graag gebruik van de mogelijkheid om te reageren op het conceptwetsvoorstel. Op basis van onderstaande 9 punten kunnen de NVB en de banken verder met het Ministerie werken aan de vormgeving van het verwijzingsportaal. Voor de bancaire sector is het nog te ontvangen advies van de Autoriteit Persoonsgegevens (AP) een belangrijke stap bij de vormgeving van dit portaal. Met oog voor het nog te ontvangen advies willen de NVB en banken het belang onderstrepen van een zorgvuldige verwerking van (persoons)gegevens van bankklanten die voldoet aan wet- en regelgeving, zoals de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG).

Samenvatting

Klanten vertrouwen erop dat banken hun gegevens met de grootst mogelijke zorgvuldigheid zullen behandelen. Het gaat hier immers om identificerende gegevens zoals naam, adres, woonplaats, geboortedatum, product-nummer en soort, identiteit van de contractspartij (zie hiervoor het voorstel Hoofdstuk 3, Artikel 7). Om die reden moet aandacht worden besteed aan de rechtswaarborgen van informatieverzoeken via het verwijzingsportaal. De rechtswaarborgen moeten helder regelen of de juiste instanties bevoegd zijn om toegang te krijgen tot informatie die wordt verstrekt door het verwijzingsportaal. Daarnaast moet ook aandacht worden besteed aan de rechtspositie van banken, betaaldienstverleners en hun medewerkers. Voorkomen moet worden dat zij worden aangesproken op het leveren van onjuiste informatie, of informatie aan de onjuiste instanties omdat het voorstel onvoldoende toeziet op wie bevoegd is informatie via het verwijzingsportaal uit te vragen en banken geen mogelijkheid hebben hun klantgegevens te toetsen aan een onafhankelijke bron. Tot slot moet ook aandacht worden besteed aan de vergoeding van de kosten die banken moeten maken voor aansluiting op het verwijzingsportaal omdat dit uiteindelijk een uitwerking is van een publieke taak.

De NVB heeft de volgende zorgpunten:

1. Onvoldoende rechtswaarborgen bij verzoeken op grond van art. 53 AWR, art. 19 WED en art. 17 Wwft.
2. Toetsing gegevens aan het Basisregistratie Persoonsgegevens (BRP)
3. Rechtspositie van banken, betaaldienstverleners en hun medewerkers
4. Proportionaliteitsvraagstuk van het verwijzingsportaal
5. Fiatteren buiten het verwijzingsportaal
6. Reikwijdte Wetsvoorstel en Uitvoeringsbesluit te ruim
7. Het gebrek aan een Europese standaard
8. Vergoeding voor aansluiting op het verwijzingsportaal
9. Consultatie conceptwetsvoorstel gegevensverwerking door samenwerkingsverbanden (WGS)

1. Onvoldoende rechtswaarborgen bij verzoeken op grond van art. 53 AWR, art. 19 WED en art. 17 Wwft.

Het voorstel en MvT missen een aantal essentiële waarborgen¹ als het gaat om verstrekking van gegevens via het verwijzingsportaal aan de Belastingdienst op grond van artikel 53 AWR, opsporingsambtenaren op grond van artikel 19 WED en de Financial Intelligence Unit (FIU) op grond van artikel 17 Wwft. Bij handmatige verwerking kunnen de banken controleren of deze waarborgen in acht genomen zijn, maar bij een automatische verwerking via het verwijzingsportaal is dit niet meer mogelijk. Uiteindelijk moet zekerheid bestaan dat informatieverzoeken via het verwijzingsportaal gebaseerd zijn op bevoegdheden die rechtmatig zijn.

- Verzoeken van de Belastingdienst op grond van artikel 53 AWR
Artikel 53, eerste lid, onder a, AWR geeft de Belastingdienst de bevoegdheid informatie bij derden op te vragen ten behoeve van 'belastingheffing'. E.e.a. met inachtneming van de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit. De hoofdregel is dat de Belastingdienst altijd eerst de belastingplichtige rechtstreeks benadert voordat de bank wordt benaderd. Echter, als de Belastingdienst via het verwijzingsportaal informatie uitvraagt ten behoeve van 'belastingheffing' dan kunnen banken niet controleren of de Belastingdienst daadwerkelijk eerst een uitvraag heeft gedaan bij de belastingplichtige. Daarnaast, bij het maken van de afweging of het leveren van identificerende gegevens ook daadwerkelijk verplicht is voor banken in een specifieke situatie moet ook in ogenschouw worden genomen dat veel overheidsinstanties gegevens intern kunnen doorleveren. Zo heeft de Belastingdienst 36 convenanten afgesloten met verschillende overheidsinstanties als DUO en de SVB om gegevens door te kunnen leveren.
- De NVB verzoekt de wetgever om extra waarborgen in te bouwen zodat de Belastingdienst alleen gebruik kan maken van haar bevoegdheid op grond van artikel 53 AWR, als zij ook daadwerkelijk over deze bevoegdheid beschikt. Hiertoe wordt een wijziging beoogd van het 'Voorschrift informatie fiscus-banken²'. De banken verzoeken de minister om betrokken te worden zodat de vereiste waarborgen in acht kunnen worden genomen en hun weerslag krijgen in het Voorschrift informatie fiscus-banken.
- Verzoeken van opsporingsambtenaren op grond van artikel 19 WED
Op grond van artikel 19 WED zijn opsporingsambtenaren bevoegd in het belang van de opsporing inzage te vorderen van gegevens voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is. Hieronder vallen ook identificerende gegevens. Op basis van artikel 17 WED jo artikel 141 Sv zijn 223 categorieën opsporingsambtenaren aangewezen, variërend van buitengewone opsporingsambtenaren benoemd bij de Voedsel- en warenautoriteit en het UWV tot Reinigungsagenten bij de Dienst Stadstoezicht te Amsterdam. De categorieën opsporingsambtenaren die op papier nu toegang heeft tot het verwijzingsportaal is omvangrijk en divers. Gezien de taakstelling van de verschillende soorten opsporingsambtenaren is het niet voor al deze opsporingsambtenaren nodig en wenselijk dat zij aansluiten op het verwijzingsportaal. Om die reden vermeldt de WED ook dat van de bevoegdheid alleen 'redelijkerwijs' gebruik gemaakt wordt.
- De NVB verzoekt de wetgever om art. 19 WED aan te passen zodat duidelijk is waar op de vorderingsgrondslag gebaseerd is, op basis waarvan de aangeschrevene verplicht is de gevraagde data te leveren. Daarnaast verzoekt de NVB de wetgever extra waarborgen in te bouwen zodat alleen die opsporingsambtenaren, waarbij het tot hun taak behoort om identificerende gegevens te vorderen/verzoeken op grond van art. 19 WED, aan kunnen sluiten op het verwijzingsportaal om gebruik te maken van de bevoegdheid op grond van artikel 19 WED.

¹ De waarborgen met betrekking tot vorderingen op grond van bijvoorbeeld artikel 126nc uit het Wetboek van Strafvordering zijn door de wetgever besproken bij de totstandkoming van deze wetsartikelen in 2002/2003. Als een daartoe bevoegde opsporingsambtenaar of (hulp-)officier van justitie vordert, zal de bank moeten verstrekken. Dit is anders bij artikel 53 AWR en artikel 19 WED. Hoewel hier een bevoegdheid is beschreven voor de Belastingdienst c.q. de opsporingsambtenaar, is het niet in alle gevallen zo dat zij van die bevoegdheid gebruik mogen maken.

² Het Voorschrift geeft aan op welke wijze de Belastingdienst om informatie over derden verzoekt met betrekking tot bancaire activiteiten en op welke wijze de banken daaraan moeten voldoen. Het Voorschrift vindt geen toepassing ten aanzien van niet-bancaire activiteiten.

- Verzoeken van de FIU op grond van 17 Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (Wwft)
De FIU heeft brede inlichtingen bevoegdheden op grond van artikel 17 van de Wwft. Hieronder vallen ook het opvragen van identificerende gegevens. Deze bevoegdheden van de FIU zullen worden uitgebreid zodra het wetsvoorstel tot implementatie van de vierde anti-witwas Richtlijn in werking zal treden. Zo kan de FIU na aanpassing van de Wwft onder meer informatie opvragen bij banken ten behoeve van haar taak onder artikel 13 aanhef en onderdeel a, Wwft: het verzamelen, registreren, bewerken en analyseren van gegevens teneinde te bezien of deze gegevens van belang kunnen zijn voor het voorkomen en opsporen van misdrijven. De enkele aanduiding van artikel 17 Wwft maakt straks niet direct duidelijk met welk doel gegevens uitgevraagd worden.
- De NVB verzoekt de wetgever om duidelijk te maken in het wetsvoorstel op grond van welke taak van de FIU geautomatiseerd verstrekt zou kunnen worden door banken en de waarborgen aan te geven, zodat de FIU alleen van het verwijzingsportaal gebruik maakt als zij hiertoe bevoegd is.

2. Toetsing gegevens aan de Basisregistratie Personen (BRP)

Randvoorwaarde voor het geautomatiseerd verwerken is dat de gegevens actueel en volledig zijn. Opsporingsambtenaren en instanties zijn immers gediend met de aanlevering van juiste informatie door banken via het verwijzingsportaal en dat kan verbeterd worden als banken de mogelijkheid hebben hun klantgegevens te toetsen aan een onafhankelijke bron als het BRP. Het gaat hierbij alleen om het verifiëren van data op basis van hit/no hit en niet om toegang tot gegevens in het BRP. De NVB heeft hier ieder met het Ministerie over gesproken en wijzen erop dat als gevolg van toenemende digitalisering van bankdiensten hun klanten er steeds minder belang bij hebben hun adresgegevens actueel te houden bij de banken. De verwachting is dan ook dat de adresgegevens waar banken over beschikken in de toekomst wellicht steeds minder actueel zullen blijken te zijn.

- De NVB stelt voor te bepalen dat banken de door de klant opgegeven gegevens, zoals naam, adres, geboortedatum en BSN, kunnen toetsen via een hit/no hit met de gegevens zoals die in het BRP zijn geregistreerd. Dit verzekert niet alleen een verbetering van de kwaliteit van de gegevens die banken via het verwijzingsportaal leveren, maar draagt ook bij aan de integriteit van het financiële ecosysteem in de samenleving.

3. Rechtspositie van banken, betaaldienstverleners en hun medewerkers

Het voorstel besteedt ten onrechte geen aandacht aan de rechtspositie van banken, betaaldienstverleners en hun medewerkers bij de uitvoering van deze wet. Banken worden verplicht klantgegevens te verstrekken via het verwijzingsportaal ten behoeve van overheidsdiensten terwijl banken niet kunnen controleren of bevoegdheden rechtmatig worden ingezet (zie punt 1). Daarnaast kunnen banken ook niet controleren of de gegevens van de juiste persoon worden opgevraagd en of de geleverde gegevens in alle gevallen correct en actueel zijn (zie punt 2). Voor banken en hun medewerkers bestaan er verplichtingen vanuit de (Uitvoeringswet) AVG. Deze verplichtingen kunnen ertoe leiden dat banken en hun medewerkers door hun klanten worden aangesproken in het geval zij onterecht klantgegevens via het verwijzingsportaal hebben verstrekt. Het advies van de AP over het voorstel is in dit punt over de rechtspositie van banken, betaaldienstverleners en hun medewerkers essentieel. In de afwezigheid van dit advies moet de NVB benadrukken dat de rechtspositie van deze partijen wordt geborgd.

- Banken en hun medewerkers moeten derhalve bij wet worden uitgesloten van elke aansprakelijkheid voor nadeel, dat zij of hun klanten lijden als gevolg van de uitvoering van deze wet.

4. Proportionaliteitsvraagstuk van het verwijzingsportaal

- Proportionaliteitsvraagstuk voor kleinere banken

De NVB is positief dat het Ministerie op haar verzoek een onderzoek heeft verricht om de kosten voor kleinere banken om aan te sluiten op het verwijzingsportaal te verkleinen. Er is echter nog geen (gezamenlijke) oplossing gevonden die wordt gedragen. Daardoor blijft het proportionaliteitsvraagstuk spelen voor kleinere en buitenlandse banken met een Nederlands kantoor die – in de huidige handmatige praktijk – gemiddeld een handvol informatieverzoeken van opsporingsdiensten per jaar ontvangen. De verplichting om voor deze banken aan te sluiten op het verwijzingsportaal en de kosten die daarvoor gemaakt moeten worden is daarom disproportioneel.
- De NVB vraagt het Ministerie om samen met de NVB en de kleinere banken tot een minst belastende oplossing te komen om de kosten van aansluiting op het verwijzingsportaal te minimaliseren.
- Proportionaliteitsvraagstuk voor banken met (groot-)zakelijke klanten

De reikwijdte van het verwijzingsportaal volgt de juridische grondslagen voor het huidig proces van vorderingen en bevragingen van opsporingsinstanties. Dit betekent dat banken niet alleen gegevens van particuliere klanten via het verwijzingsportaal dienen te leveren, maar ook die van (groot-)zakelijke klanten. Deze (groot-)zakelijke klanten kennen vele malen complexere (procuratie)structuren dan particuliere klanten wat leidt tot complexere klantsystemen bij de banken. Deze klantsystemen moeten aan elkaar worden verbonden om zo informatie te kunnen ontsluiten in het verwijzingsportaal. Dit zorgt voor vele extra kosten bij banken. Bovendien worden in het huidige handmatige proces relatief weinig over deze (groot-)zakelijke klanten gevorderd/bevraagd. Het insluiten van (groot-)zakelijke klanten in het verwijzingsportaal is daarom disproportioneel.
- De NVB stelt voor om voor specifieke klantgroepen, zoals (groot-)zakelijke klanten en (bepaalde) klantgroepen van kleinere banken, een ander proces in te richten, bijvoorbeeld conform de huidige inrichting van handmatig vorderen.

5. Fiatteren buiten het verwijzingsportaal

In overleg met het Ministerie is besloten dat de hulpofficier van justitie of de teamleider van een bijzondere opsporingsdienst buiten het verwijzingsportaal in de dossiers van opsporingsdiensten zijn akkoord geeft, waarna de opsporingsambtenaar de vordering invoert. Dit proces zal volgens een protocol verlopen dat nog moet worden vastgesteld³.

- Het voorstel maakt nog geen melding van dit protocol en dit zal dus nog moeten worden toegevoegd.

6. Reikwijdte Wetsvoorstel en Uitvoeringsbesluit te ruim

De MvT stelt dat de verplichting tot inrichting van het verwijzingsportaal voortvloeit uit de richtlijn tot wijziging van de vierde anti-witwasrichtlijn waarvan de inwerkingtreding dit voorjaar was voorzien. Het voorstel doelt hiermee op artikel 32a van de Europese vijfde anti-witwasrichtlijn van de Europese Unie. Dit artikel verplicht lidstaten tot het inrichten van een systeem die voorziet in de automatische verstrekking van gegevens aan de FIU en eventueel andere autoriteiten voor anti-witwasdoeleinden. Het onderliggende voorstel gaat echter verder dan wat de Europese Richtlijn beoogt, en betreft bijvoorbeeld ook verstrekking ten behoeve van belastingheffing.

- De NVB verzoekt daarom om duidelijker naar voren te laten komen dat dit voorstel niet alleen toeziet op artikel 32a van de Europese vijfde anti-witwasrichtlijn, maar juist en vooral ook op

³ Zie de [Aanwijzing opsporingsbevoegdheden \(2014A009\)](https://www.om.nl/organisatie/beleidsregels/overzicht-0/opsporing-politie/%4086281/aanwijzing-3/), te raadplegen op <https://www.om.nl/organisatie/beleidsregels/overzicht-0/opsporing-politie/%4086281/aanwijzing-3/>

een digitalisering van het huidige proces waarin de vorderingen en verzoeken aan banken via papier gaan.

7. Het gebrek aan een Europees standaard

Artikel 32a van de Europese vijfde anti-witwasrichtlijn van de Europese Unie heeft als gevolg dat alle lidstaten van de Europese Unie banken zullen moeten verplichten aan te sluiten op een automatisch systeem, zoals het verwijzingsportaal. Er is echter geen Europese standaard voor het vormgeven van een dergelijk automatisch systeem waardoor lidstaten de beleidsvrijheid hebben om dit zelf in te vullen. Het gevolg hiervan is dat – zonder coördinatie tussen lidstaten – een bank met branches in verschillende Europese lidstaten voor elk van deze branches op een ander systeem moet aansluiten en dus onnodige extra investeringen moet doen. Het is bekend dat bepaalde lidstaten al verder zijn in het implementeren van een automatisch systeem waardoor (vooralsnog) geen Europese standaard vanuit de Europese Unie is gevormd.

- De NVB verzoekt het Ministerie om zo veel mogelijk aansluiting te zoeken met andere lidstaten om de inrichting van het verwijzingsportaal af te stemmen. Dit draagt ook bij aan een meer doelmatige uitwerking van de Europese vijfde anti-witwasrichtlijn.

8. Vergoeding voor aansluiting op het verwijzingsportaal

- Vergoeding van de ICT-aanpassing om aan te sluiten op het verwijzingsportaal
Het voorstel stelt nu dat de kosten voor uitvoering ten laste van de sector moeten komen. De NVB vraagt zich echter af of deze kosten wel ten laste van de sector moeten komen. In het wetboek van strafvordering is immers bepaald dat de kosten van het nakomen van een vordering tot het verstrekken van gegevens aan de door de overheid kunnen worden vergoed. In het verleden zijn afspraken gemaakt over een forfaitaire vergoeding per uitlevering.
- In dat kader is het redelijk dat banken een kostendekkende vergoeding ontvangen op de investering die wordt gedaan. Dit in vergelijking met bijvoorbeeld aanbieders van communicatiediensten voor de uitvoering van de Wet op de Inlichtingen-en Veiligheidsdiensten.
- Vergoeding van jaarlijkse exploitatiekosten van het verwijzingsportaal
In de MvT bij het voorstel wordt in artikel 5 “Regeldruk” een uitleg gegeven van de kosten die banken moeten maken om aan te sluiten op het verwijzingsportaal. De kosten bestaan uit een eenmalige ICT-aanpassing en de periodieke kosten voor het exploiteren (onderhouden en beheer) van de ICT-aanpassing. Op grond van art 592 WvSv worden de kosten van het uitleveren van gegevens thans aan de betrokken bank vergoed.
- Het zou tenminste passend zijn dat het Rijk een jaarlijkse bijdrage geeft in de kosten die banken moeten maken voor de exploitatie- en beheerkosten op het verwijzingsportaal.

9. Consultatie conceptwetsvoorstel gegevensverwerking door samenwerkingsverbanden (WGS)

De NVB heeft in dit verband kennis genomen van het concept Wetsvoorstel gegevensverwerking door samenwerkingsverbanden (WGS) dat sinds 6 juli 2018 geconsulteerd wordt en waarmee beoogd wordt door samenwerkingsverbanden tussen overheid en private partijen (zoals banken) te komen tot gegevensuitwisseling ten behoeve van een brede doelstelling die (deels) lijkt te overlappen met de doelen van het voorliggende wetsvoorstel. Hoewel de grondslag voor de verwerking van de persoonsgegevens bij beide wetsvoorstellen een andere is.

- De NVB merkt op dat er nog gekeken zou moeten worden naar de eventuele relevante elementen uit de WGS. En dat voor het concept WGS advies van de AP gevraagd dient te worden. Het is wenselijk om tot een sluitend systeem van informatieverstrekking en – uitwisseling te komen, dat aan alle vigerende en voorgenomen regelgeving voldoet. Om die

reden verzoekt de NVB de wetgever om in overleg met alle betrokken partijen een analyse uit voeren naar de impact op de positie en bescherming van banken en andere partijen die geraakt zullen worden door de WGS en andere wetgeving.

Overig

In MvT onder 2.5, laatste alinea staat: *“Voor zover de bevoegde instanties andere gegevens dan identificerende gegevens vorderen of verzoeken of gegevens van andere partijen dan van aangesloten partijen, blijven de bestaande procedures van kracht.”* Ter verduidelijking kan hier een zin worden toegevoegd, zodat hier staat: *“Voor zover de bevoegde instanties andere gegevens dan identificerende gegevens vorderen of verzoeken of gegevens van andere partijen dan van aangesloten partijen, blijven de bestaande procedures van kracht. Deze gegevens kunnen dus niet via het verwijzingsportaal bankgegevens gevorderd of verzocht worden.”*

Hoofdstuk 3 in de MvT verdient over het algemeen meer structuur en meer aandacht voor belangrijke privacy-gerelateerde onderwerpen waarbij de NVB het volgende voorstelt:

- Te beginnen met een korte omschrijving van de verwerkingen (de belangrijkste feiten) en het gebruik van een technische voorziening (korte omschrijving van de voorziening, door wie wordt onderhouden etc.) die het mogelijk maakt om specifieke informatie elektronisch te vorderen en te verstrekken.
- Aan te geven wat de toepasselijke regelgeving is zoals de (Uitvoeringswet) AVG en de Wet Politiegegevens voor zover relevant. Daarnaast moet worden aangegeven waarom de AVG relevant is en dat de verwerking van persoonsgegevens in het verwijzingsportaal gebaseerd moet zijn op één van de grondslagen van art. 6 van de AVG.
- Te verwijzen naar het feit dat het verwijzingsportaal het huidige handmatig opvragen en verstrekken van persoonsgegevens vervangt zonder de rechten van betrokkenen in te perken.
- Aan te geven welke gegevens worden opgevraagd, door wie gegevens worden opgevraagd en welke gegevens worden verstrekt via het verwijzingsportaal.
- Een omschrijving te geven van de rollen van de verschillende partijen als wie de verantwoordelijke is en wie de verwerker is.
- Uit te leggen hoe wordt omgegaan met de uitoefening van klantrechten van banken.
- Aan te geven hoe voldaan wordt aan het idee van privacy by design⁴ en of dit een verbetering is in vergelijking met het huidige proces van handmatig opvragen.
- Aan te geven hoe het gebruik van het verwijzingsportaal voldoet aan het principe van dataminimalisatie. In de MvT wordt enkel gesteld dat er wordt voldaan aan gegevensbeschermingsbeginselen, als minimale gegevensverwerking. Zo zou in het voorstel of MvT kunnen worden opgenomen dat de bevoegde instanties alvorens een verzoek in te dienen via het verwijzingsportaal eerst toetsen dat niet meer gegevens worden opgevraagd dan strikt noodzakelijk is voor het doel.

Daarnaast zijn er in MvT onder 3, eerste alinea een aantal tekstuele aanpassingen te maken:

- *“De bedoelde identificerende gegevens kunnen gekwalificeerd worden als persoonsgegevens.”* Aangezien buiten kijf staat dat het hier om persoonsgegevens gaat, lijkt het beter om *“kunnen gekwalificeerd worden als”* te vervangen door *“kwalificeren als”*.
- *“Dit betekent dat er een extra verwerking van persoonsgegevens aan het huidige proces wordt toegevoegd.”* Kan verduidelijkt worden door ‘die’ toe te voegen: *“Dit betekent dat er een extra verwerking van die persoonsgegevens aan het huidige proces wordt toegevoegd.”*
- *“... de inbreuk op de persoonlijke levenssfeer te beperken,”* in: *“... de inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen te beperken”*.
- *“Bij het gebruik van het verwijzingsportaal bankgegevens wordt telkens zo veel mogelijk informatie over de betrokkene ingevuld, zodat zo gericht mogelijk vragen kunnen worden gesteld.”* Kan scherper worden gemaakt door: *“Bij het gebruik van het verwijzingsportaal bankgegevens wordt telkens zo veel mogelijk reeds bekende informatie over de betrokkene ingevuld, door de vorderende instantie, zodat zo gericht mogelijk vragen kunnen worden gesteld.”*

⁴ Zie hiervoor <https://autoriteitpersoonsgegevens.nl/nl/zelf-doen/privacycheck/privacy-design>.

In MvT onder Artikelsgewijs, Artikelen 126nc, 126uc, 126zk staat: “De aanwijzing opsporingsbevoegdheden bevat nadere regels over de inzet van deze bevoegdheid. Deze regels zijn ook van toepassing op vorderingen via het verwijzingsportaal bankgegevens.” Kan een regel worden toegevoegd: “De aanwijzing opsporingsbevoegdheden bevat nadere regels over de inzet van deze bevoegdheid. Deze regels zijn ook van toepassing op vorderingen via het verwijzingsportaal bankgegevens. **In verband met het verwijzingsportaal bankgegevens zal deze aanwijzing waar nodig worden aangepast.**”.

In het ontwerpbesluit verwijzingsportaal bankgegevens, artikel 7 zijn de volgende gegevens toegevoegd bij natuurlijke personen:

“7o. rol persoon (cliënt, mederekeninghouder of gemachtigde);
8o. aanduiding status cliënt (actief of beëindigd);
9o. productnummer;
10o. productsoort;
11o. aanduiding status product (actief, geblokkeerd of beëindigd);
12o. rekening geschikt voor uitbetaling toeslagen (ja of nee);
13o. identiteit van de contractspartij.”

En de volgende gegevens bij rechtspersonen:

“7o. aanduiding status cliënt (actief of beëindigd);
8o. productnummer;
9o. productsoort;
10o. aanduiding status product (actief, geblokkeerd of beëindigd);
11o. rekening geschikt voor uitbetaling toeslagen (ja of nee);
12o. identiteit van de contractspartij.”

Hierbij zijn de volgende opmerkingen te maken:

- Alleen als de betreffende instantie onder de huidige wetgeving hier al toe bevoegd is en de bank verplicht is deze te verstrekken, kan deze instantie deze gegevens vorderen/verzoeken⁵.
- De identiteit van contractspartij valt samen met 1o: naam of 2o: tenaamstelling.
- Het is onduidelijk wat er wordt bedoeld met “rekening geschikt voor uitbetaling toeslagen” (ja of nee). Hier ontvangt de NVB graag een toelichting op.

⁵ Voorbeeld: artikel 62b Invorderingswet bepaalt dat banken ‘gehouden zijn aan de ontvanger de volgende gegevens inzake bankrekeningen te verstrekken: het bankrekeningnummer en de naam, het adres, de woonplaats en de geboortedatum van de houder van de bankrekening, voor zover die gegevens van belang zijn voor de uitbetaling van inkomstenbelasting’. Indien een uitvraag op grond van dit artikel wordt gedaan, kan dus niet méér dan NAW, bankrekeningnummer en geboortedatum verzocht en verstrekt worden en enkel voor zover van belang voor uitbetaling van de inkomstenbelasting.